

staaet. Jeg er derfor af den Mening, at vi bør arbejde hen til at indskrænke vor diplomatiske Repræsentation, men søge at faa vor konsulære Repræsentation bragt op paa det Højdemaal, som maa kræves, for at den kan virke fuldt ud tilfredsstillende. Jeg vilde derfor ønske, at man vilde gaa til at ophæve nogle af de bestaaende Gesandtskaber og anvende de derved indvundne Penge til at forøge vor konsulære Repræsentation, hvad vore økonomiske Interesser vilde være vel tjente med.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) sagde, at han fandt, der vilde være Grund til i et muligt nedsat Udvalg at undersøge, hvilke Forholdsregler man burde træffe med Hensyn til Gesandters Udtalelser overfor Pressen. Det ærede Medlem udtrykte altsaa Muligheden af, at der vil blive nedsat et Udvalg om denne Sag. Jeg vil derfor finde det mere passende at diskutere den Slags Ting i det eventuelle Udvalg end her i Tinget, hvor jeg ikke finder, det hører hjemme at drøfte, hvilke Forholdsregler jeg muligvis ikke har eller har truffet lige overfor Ytringer af Diplomater. I Særdeleshed finder jeg, at det vilde være ganske urigtigt af mig i min Stilling som Udenrigsminister, hvis jeg her i Tinget tillod mig at diskutere andre Landes Lovgivning. Hvorvidt det ærede Medlem som Rigsdagsmand finder, at han kan gøre det her, maa jeg overlade til ham. Jeg som Udenrigsminister kan ikke indlade mig paa en Diskussion om noget, som angaar et andet Lands Lovgivning.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) sagde om Diplomatiets og altsaa ogsaa om mig, at vi nærmest vare at betragte som en Levning fra Fortiden. Jeg maa dertil svare, at i de tre Aar, jeg har været Udenrigsminister, har jeg været saa heldig at have at gøre med forskellige store Sager, som meget have interesseret vort Land og ogsaa de omliggende Lande, og jeg har aldeles ikke følt mig som nogen Levning fra Fortiden.

Fraenkel: De ærede Medlemmer for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) og Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) mente, at der ikke i Loven fandtes noget Udtryk for den Sammenblanding af Konsul- og Diplomatkariere, som jeg saa meget frygter, og som jeg ud-

talte mig imod, sidst jeg havde Ordet. Det synes jeg, der gør. Det stikker Hovedet frem paa flere Punkter i Loven, men ganske særlig skal jeg nævne § 26, hvor der staar, at „Legationssekretærer kunne beordres til midlertidig Tjeneste i Ministeriet og ved Konsulat, lønnede Vicekonsuler til midlertidig Tjeneste i Ministeriet og ved Gesandtskab i Overensstemmelse med de Regler“ o. s. v. Det er, synes jeg, et Sted, hvor det kommer tydeligt frem. Og saa vidt jeg forstod den højtærede Udenrigsminister, var han jo af samme Mening. Han vilde i alt Fald prøve dette. Det kommer jo ogsaa frem der, hvor det tydeligt tilsigtes i Loven at lægge Konsulater ind under Gesandtskaber. Ganske vist udtales det ikke med stor Fasthed og Bestemthed, men det *kan* gøres. Jeg ved meget godt, at under de nuværende Forhold er noget lignende Tilfældet, men der er bare den Forskel, at det gøres ikke i Praksis nu, og skulde vi der foretage en Forandring, havde jeg mere Lyst til at gaa i den modsatte Retning, nemlig at sige, at det kunde ikke gøres, i alt Fald kun, hvor det paa den enkelte Plads var ganske nødvendigt, fordi man ikke kunde indrette sig anderledes, og da ifølge en særlig Begrundelse. Jeg maa atter fremhæve, at jeg vilde ønske, at den højtærede Udenrigsminister vilde resignere paa dette Punkt, fordi jeg er overbevist om, at det Korps, som jeg nærer en saa levende Interesse for, vil lide føleligt under det. Lad det være Regelen, det normale, at en Konsul bliver indenfor sin Konsulkarriere, og ønsker man at gøre en Undtagelse, saa kan det jo ske, uden at der i Loven gives nogen Antydning deraf. Man kan meget godt sige til en Konsul: Tag din Afsked, vi ønske at anvende dig i Diplomatiets. Saa tager Manden sin Afsked og bliver ansat som Gesandt eller Legationssekretær et Sted. Men disse Antydninger i Loven vilde jeg ønske, man i Udvalget kunde faa ud.

I samme Retning peger det f. Eks., naar det i Loven forudsættes som det normale, at en Vicekonsul kan være Kancellist ved Gesandtskabet. Naturligvis kan han være det, naar Gesandtskabet mener, at han er egnet til det, og han selv har Lyst til det, men just at stikke det frem her i Loven som det normale eller maa-ske endogsaa det paabudte, finder jeg er forkert.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) sagde, idet han forsvarede Tvedelingen af Uden-